

ζύγου της. ῥιφθεις κατά γῆς ὁ ἔνοχος ἔμειλε νὰ ὑποστῆ τὴν ποινήν τοῦ ἐγκλήματός του, ὅτε τῷ ἐπῆλθεν ἡ σωτήριος ἔμπνευσις τοῦ νὰ συλλάβῃ τὸν πόδα τῆς γυναικὸς φωνάζων, «Ἐπικαλοῦμαι τὴν ὑποστήριξίν σου, τὴν προστασίαν σου». Ἡ χῆρα τὸν ἐκάλυψε διὰ τοῦ πέπλου της, παρευθὺς δὲ τὰ ἐγχειρίδια κατεδιβάσθησαν ὡς ἐκ μαγείας.

Ἐκτὸς τῶν μερικῶν τούτων περιπτώσεων ὁ Καβίλος καὶ ὁ ὄρεινός κάτοικος τοῦ Καυκάσου φέρονται ἀνιλεῶς ἐν τῇ ἐκτελέσει τοῦ νόμου τοῦ αἵματος. Ὁ Καυκασιανὸς ἀναπτύσσει ἰσχυρογνωμοσύνην θηριώδη. Παρ' αὐτῷ τὸ μῖσος μεταξὺ Μουσουλμάνου καὶ Χριστιανοῦ ἔχει φοβερὰς διαστάσεις. Ἐπὶ τοῦ τάφου ἐκάστου ἀδελφοῦ φρονεθέντος ὑπὸ Χριστιανοῦ, ὁ Μουσουλμάνος θέτει σημεῖόν τι, ὅπερ δὲν ἀποσπᾷ εἰμὴ μόνον ἀφοῦ ἐκδικήσῃ τὸν θάνατον τούτου διὰ τοῦ φόνου ἐχθροῦ τινος. Πόσοι ῥῶσσοι ἐσφάγησαν ὡς ἐκ τοῦ τοιούτου φανατισμοῦ ἀπὸ τῆς ἀρχῆς τοῦ παρόντος αἰῶνος.

Ὅτε δὲ αἰσθανθῆ ἑαυτὸν προσβεβλημένον ἐν τῷ οἰκογενειακῷ του φίλτρῳ, ὅτε ἐκ τῶν οἰκείων τού τις φανευθῆ ἐπὶ τοῦ πεδίου τῆς μάχης, τότε δὴ τότε ἡ ὀργή του ὑπερχειλίζει. Καταλαμβάνεται οὕτως εἰπεῖν ὑπὸ παραφροσύνης. Εἶνε ἄγριον θηρίον, τίγρις αἰμοχαρής, διψῶσα αἵματος μέχρι χορτασμοῦ.

Θ. Γ. Γ.

ΤΟΥΡΚΙΚΟΝ ΕΠΙΤΥΜΒΙΟΝ

Ἦς δεῖγμα τῆς τροπικῆς τῶν Ἀσιανῶν γλώσσης παρατίθεμεν, κατὰ τὴν εἰς τὸ Γαλλικὸν μετάφρασιν τοῦ Περτουζιέ, τὸ ἐπόμενον τουρκικὸν ἐπιτύμβιον, ἀναγινωσκόμενον ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ Τούρκου ναύαρχου Κιουτσουκ-Χουσεῖν-πασσᾶ :

«Ο ΘΕΟΣ ΜΟΝΟΣ ΕΙΝΕ ΑΙΩΝΙΟΣ.

Τὸ πηδάλιον τῆς ὀκλάδος τῆς ψυχῆς του διευθύνθη ὑπὸ τοῦ βραχίονος τοῦ Θεοῦ, τοῦ κοινοῦ ἡμῶν κυβερνήτου, πρὸς τὴν θάλασσαν τοῦ ἄλλου κόσμου. Τὸ πλοῖον τοῦ σώματος τοῦ ἀνδρὸς τούτου, ἐξόχου τὴν ἰκανότητα, διεκρίνετο ἐν τῷ Τερσ-χανέ, καθὼς ὁ φακὸς εἰς τὴν παρεῖαν νεάνιδος. Ἄλλ' ἐπὶ τέλους ὁ ἄνεμος τῆς τύχης, διαρρήξας τὰ ἱστία καὶ συντρίψας τὸ πλοῖον, κατεπόντισεν αὐτὸ εἰς τὸν ὠκεανὸν τῆς θείας ἀγαθωσύνης. Τότε ἤκουσε τὴν ἐξῆς προσταγὴν. «Ἐπᾶνελθε πρὸς με» προσταγὴν, τὴν ὁποίαν ὁ Παντοδύναμος ἀπευθύνει πρὸς πάντας, ὅσοι διήγαγον ἐδῶ κάτω βίον ἀνεπιλήπτον· καὶ διευθύνθη μετ' ἄκρας χαρᾶς πρὸς τὰς οὐρανίους σκηνάς. Διαβάτα, ἀποστομάτισον τὸν πρῶτον στίχον τοῦ Κοιρανῶν ὑπὲρ τῆς ψυχῆς τοῦ Χουσεῖν-πασσᾶ. Μάθε δὲ προσέτι ὅτι ποιητῆς τοῦ ἐπιτυμβίου τούτου εἶνε ὁ Βασσίφ, ὅστις εὔχεται ὡς ὁ Παράδεισος νὰ ᾔηε ἡ αἰωνία του κατοικία».

Τῷ 1878 ἐφρονεύθησαν ἐν Ἰνδίας 22,881 θηρία.

ΤΙ ΚΟΣΤΙΖΕΙ ΕΝ ΘΩΡΗΚΤΩ

Ἐσχάτως ἐν Τουλῶν καθειλίχθη τὸ θωρηκτὸν «Ναύαρχος Duperré». Τὸ πλοῖον τούτου εἶνε τὸ μεγαλύτερον τῶν γαλλικῶν πολεμικῶν πλοίων. Τὸ σκάφος αὐτοῦ ἐκόστισε 5,900,000 φράγκα, ὁ θώραξ φρ. 4,800,000 καὶ ἡ μηχανὴ (6,000 ἵππων) φρ. 2,150,000, ἦτοι φρ. 12, 858,000.

Ἐν εἰς τὸ ἀνωτέρω ποσὸν προστεθῆ ἡ δαπάνη τῶν ἰστών, τῶν πυροβόλων καὶ τῆς ἐν γένει ἐξαρτίσεως τοῦ πλοίου, ὁ «Ναύαρχος Duperré» θὰ κοστίσῃ περὶ τὰ 20 ἑκατομμύρια φράγκων, ἦτοι τὸ ἡμισυ τοῦ ἐτήσιου προϋπολογισμοῦ τῆς Ἑλλάδος.

**Π

ΙΣΤΟΡΙΑ ΕΝΟΣ ΔΕΙΠΝΟΥ

Κατ' αὐτὰς ἐξεδόθησαν αἱ ἐξ Ἀλγερίας ἐντυπώσεις γάλλου τινος περιηγητοῦ (κ. de Fontaines), ἀνδρὸς εὐφροεστάτου καὶ ὀξυνουστάτου. Ἐξ αὐτῶν ἀποσπῶμεν τὴν νοστιμιωτάτην ἱστορίαν τοῦ δειπνοῦ μαραβούτου τινός, ἱερέως Μωαμεθανοῦ.

Ὁ Μαραβούτης οὗτος, ἀνὴρ πλουσιώτατος, ἔλαβεν εἰδησιν ἡμέραν τινα ὅτι ἔρχεται εἰς ἐπίσκεψιν αὐτοῦ ὁ γάλλος στρατηγὸς μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του. Καλέσας παρευθὺς τὸν μάγειρόν του τῷ εἶπε.

— Μουσταφᾶ μεγάλην τιμὴν μᾶς κάμνει ὁ στρατηγός· θέλω λοιπὸν νὰ εὖρη εἰς τὸν οἶκον τοῦ εὐλόγημένου υἱοῦ τοῦ Ἀλλάχ, φιλοξενίαν ἀξίαν τῆς τάξεώς του καὶ τῆς φήμης μου. Τοῦτο μόνον μ' ἀνησυχεῖ, ὅτι οἱ ἄνθρωποι οὗτοι δὲν εἶνε συνειθισμένοι εἰς τὰ ξύλινα πινάκια, αὐτοὶ θέλουσιν πινάκια πολυτελῆ. Τρέξε λοιπὸν εἰς τὴν πόλιν εἰς τοῦ γάλλου ἐμπόρου καὶ ἀγόρασε ὅ,τι μᾶς χρειάζεται καὶ ὅ,τι ἐξοδεύσης ἐξόδευσε, καὶ κύτταξε μὴ κάμῃ συμφωνίας.

Τὴν ἡμέραν τοῦ δειπνοῦ ὁ στρατηγὸς μετὰ τῆς ἀκολουθίας του ἐκάθητο κατὰ γῆς ἐπὶ βαρυστήμου τάπητος· μετ' οὐ πολὺ δὲ εἰσῆλθε θεράπων κομίζων τὸ πρῶτον φαγητόν.

Ὁ στρατηγὸς μόλις κατέστειλε θορυβῶδη καγχασμόν, οἱ ἀξιωματικοὶ δάκνοντες τὰ χεῖλη των κατώρθωσαν νὰ μὴ ἀνακαλυφθῶσι γελῶντες. Ἄλλὰ διατί; τί εἶδον; τὸ φαγητόν περιεῖχτο ἐν ἀγγεῖῳ ἐκ λευκῆς πορκελάνης σχήματος σφαιροειδοῦς ἔχοντος μίαν καὶ μόνην λαβὴν, ἐκ τῶν ἀγγείων ἐκείνων, ἅτινα ἐν Εὐρώπῃ εἰς ἐναντίαν ὅλως χρῆσιν εἶνε προωρισμένα.

Καὶ τὸ δεύτερον φαγητόν ἦλθεν ἐν ὁμοίῳ ἀγγεῖῳ ὡσαύτως δὲ καὶ τὸ τρίτον καὶ τὰ λοιπὰ. Ὁ Μαραβούτης βλέπων τὰ ἀγγεῖα ἐξήστραπεν ὑπὸ χαρᾶς καμαρόνων διὰ τὴν ἐκτακτὸν ταύτην πολυτέλειαν.

— Στρατηγέ, εἶπεν εἰς τὸν γάλλον. ἀπορεῖτε διὰ τὴν πολυτέλειάν μου ταύτην, ἀλλὰ διὰ νὰ